NICOLAVS GERBELLIVS.

DD. Doctor, Lucæ Alantse, Bibliopolæ Vienensi, suo amicissimo fratri. S.

EN exeunt in pu[illegible]icum iussu tuo, suauissime mi Luca, libri tran[illegible]mationum P. Ouidij, Quos summis [illegible]iliis, laboreq; præmagno, sub incude s[illegible]tthias Schurerius, eleganti vir ingenio, [illegible]us politioris literaturæ, vsq; adeo studio[illegible] vt nec impensis parcat, nec laboribus, dummodo pr[illegible]desse possit adolescentibus, qui studia sequuntur literarum. Qui tametsi corpore sit maiusculo, viribusq; ferme Herculanis, nõ tamen minori animo negocium agit studiosorum omnium. Quem si videres aliquando [illegible]rouincię suæ onera gestantẽ, Sisyphum plane vel potius A[illegible]entẽ esse arbitrareris, nec [illegible]ure melius [illegible] Schurerio Lucianicum [illegible] φάσι σχολὴν ἄγων. Instit[illegible] vt me deus [illegible]at pulcherrimũ illud [illegible] auctores, pro[illegible]e diem in publicum [illegible] præcellenti negoti[illegible], propositoq; [illegible] quid vspiam ocij suffurari poterim[illegible] atq; auide Schurerio nostro opitulabimur. Tametsi sati[illegible] sit [illegible]e sibi, neq; tanto indigeat opere [illegible]pera nr̃a, de[illegible]tigato tñ, nos humerum accomodabimus, donec [illegible]piret ipse, figatq; grauius pedem. Accipiant inter [illegible] studiosi adolescentes hos quindecim libros τῶν [illegible] ρφώσεων Ouidij, tuo auspicio, tuisq; impẽsis cast[illegible]atiss[illegible]pressos. Quot quot em̃ hinc inde potuit co[illegible]gre[illegible]are exemplaria, ea om̃ia adhibuit M[illegible]hias, vt opus exiret illud castigatius, elimatiusq;. Nec mo[illegible]ur candidi lectores. Siquando vel inuersa sit vna, vel altera litera. Nam id

ipsum vix posset Argus ille totus oculeus, præcaue-
re. Neq; putamus quenq; esse tam infœlici ingenio,
qui non possit vel studio, vel industria tantillum erro
rem deprehendere, eundēq;, si libitū fuerit, emenda-
re, siue si quis æquus sit iudex, boni cōsulere. Verum
si quis paulo nasutior cauillari velit oīa, cantabimus
& nos illi vicissim gr anicum illud ὁ φροντὶς ἵππο-
κλείδῃ. Sat magnū churerio præmiū, si tibi
placuerit labor ille gio suffragaberis can-
dido, si te impensæ non p et, si tibi gratiā, quam
meritus es, studiosi referent. omia nanq; tibi deben-
tur, vitula tu dignus & ille, immo non vitula tantū,
sed ἄξιος τοῦ παντὸς, qui vna cum fratre tuo rem lite-
rariam multis opibus, indefesso labore, maximis vi-
giliis, locupletiorē reddidisti. Nouit hoc probe sæcu-
lum hoc præsens, mirabitur & prædicabit posteritas
futura. Totiam nūc extant vbiq; gentium libri ære
vestro īpre quot sunt vel hos, vel Olym
pios Athlet statuæ, fecto colum-
nis illis, qu sunt literæ q; præstan-
tiores. Se præstiterit fine us, ne quis-
piam conuiciari possit adu , cum mi-
nime sit opus ea in re cuipia omium
tum oculis est exposita, tui ri literas
norunt, satis superq; animaduersa. Me tibi cōmendo
amatissime mi Luca, atq; vt me vicissim ames, quo-
niam a me amaris plurimū, vehementer oro. Vale
fœlicissime. Ex Aedibus Schurerianis. Pridie No-
nas Iulij. Anno. M D XV.